Звізди по небеснім граді —
І по одній, і в громаді —
Як то любо засняяли,
Де жовняри спочивали.

Но як збліднуть тихі зорі,
Світле сонце зійде д горі,
Хто тогді нам, бідни, скаже,
Де котрий з нас нині ляже?

Де хто ляже — божа воля:
Є де спати, много поля,
Є де голов приконити...
А зірниці ймуть світити.